

πυρα) 50, τὰ ἡμεσι τῆς αὐθεντ(ίας) καὶ τὰ ἡμεσι τῆς μερίδος, ὅποι στέργει, καὶ τα 30 ἔξης. Παρακαλοῦσι καὶ ἀξιοπίστοις μαρτ(ύροις), κὺρ Γιανούλ(ης) Μοσχόπουλος, μαῖστρο Νικόλ(αος) Παρζαλή.—

70

5 Απριλίου 1541

+ Ἐνονόματι Χ(ριστο)ῦ τοῦ ἀληθινοῦ Θ(εο)ῦ ἡμῶν, ἀμὴν, αφμα', μηνὶ Ἀπριλ- f.(θ) λ(ίω) ε'. Ἐν Ἑξω Πόρτω Ναξί(ας), εἰς τὸ σπίτ(ι) τοῦ μαῖστρο Ἀντωνίου Θολογίτ(η), συμφωνίαν ὑπανδρί(ας) καὶ πρῶτον σὴν ίκέσιον θέλουσ(ιν) κατὰ τῆς ὥρας καὶ ποιοῦσιν τὰ ὑποκάτωθεν γεγραμμ(ένα) μέροι, ὅπως ἐν Θ(ε)ῷ ἀγίῳ νὰ ἐπάρει γαμπρὸν ἡ κερ Ανέζα ἡ Γιαμάδενα τῆς κερα Θεοδώρας τοῦ ποτὲ Δημητρίου Παπαδώπουλ(ου) τὸν 5 υἱὸν, ὁνώματι Μαρκουλή Παπαδώπουλ(ον), εἰς τὴν αὐτῆς θυγατέραν ὁνώματι Ἐλένην εἰς ἀνδραν της νόμημον καὶ εὐλογιτικὸν, καθὼς ὄριζη ἡ ἀγία τοῦ Θ(εο)ῦ καθολικὴ καὶ ἀποστολικ(ὴ) Ἐκκλησία· οὕτω τ(ὴν) θέλ(ει) καὶ ὁ βηθεὶς Μαρκουλής τὴν εἰρημένην Ἐλένην ὁ διὰ γυναίκαν του νόμημον, παρθένον καὶ τὰ ἔξης. Ἐπειτα ἡ κερ Ανέζα τάσσι καὶ προμετέρι τῆς θυγατρός τ(ης) (καὶ) τοῦ γαμπρού της πρῶτον μὲν 10 τὴν εὐχήν της (καὶ) εἰς ὀνομαν προίκας: Ἀρχὴ τὸ σπίτ(ι), ὅποι ἔχει καὶ κάθεται εἰς τὸν Μπούργ(ον), πλησίον τοῦ μαῖστρο Μαρκίου κατὰ τῆς ὥρας ἐδικόν τος, μετὴν κοντετζίὸν, ὅποι τῆς τὸ ἔχει ἀφητὸν ὁ πατέρας της ὁ μακαριτὸς περ ντεσταμέντω· ἀκόμ(ι) καὶ τὸ ἀμπέλ(ην), ὅποι ἔχει ἀπὸ γονικόν της ἡ κερ Ανέζα εἰς ταῖς Ἐγγαραῖς, εἰς τὸ μέρος τῆς Ἀτταλιώτησας, μετὸ τέλος του (ὑπέρπυρον) α' τοῦ μισερ 15 Τζουάνη Κρίσπου, (καὶ) αὐτὸν ἐδικόν τ(ος)· αὐτομοίως καὶ τὸ χωράφιν, ὅποι ἔχει ἀπόξω τοῦ Κάστρου, εἰς τὸν μ(έγαν) Ἀντώνιον τὸν Περτζουβάλ(η), παροικομ(ένον) τῆς ἐντρητί(ας) τῆς μονῆς ταύτης, (καὶ) αὐτὸν ὄλ(ον) ἐδικόν τ(ος)· ἀκόμι (καὶ) τὸ σπίτ(ι), ὅποι ἔχει ἀπὸ τῆς μητρός της ἀντίκρη τῆς ἀδελφῆς της τῆς Πλητής, ἀποθανόντα της νὰ μένει ἐδικόν τος· εἰς ἀσήμη κοῦπα μίαν· πυρούνια 5· κουτάλια 3· 20 λουρὶν ἐναν γεματάρι· δακτιλίδια χρυσσὰ 2· παπλώματα 3, τὰ δίο ραμ(ένα), τὸ ἐνα μεταξωτὸν πετζάτον καὶ τὸ ἀλλον γερανίω, καὶ τὸ ἀλλον ἀσπρον· σεντώνια ζευγάρια 2· μαξελάρια ζευγάρια 3· ἔτερα χρυσσὰ ζευγάριν ἐναν· ταυλομάνδιλα καὶ χειρομάνδιλα πίχ(ες) 20· μπόλιαις ψιλαῖς καὶ ζαβηδωταῖς (νούμερο) 10· πεῦκοια κενούρια 2· τυλάριν κενούριον ἐνα· κουρτίναν ἐμπροστινὴν μια· γυροκούρτινα τοῦ κρεβατίου· 25 κασέλαις 3· πάγκον ἐνα· μάνες τῶν μαξελαρίων γεμάταις μετὸ πτερὸν 3. Ἀπὸ δὲ τὸ ἀλλον μέρος καὶ ἡ κερα Θεοδώρα τάσσι καὶ προμετέρι καὶ αὐτῇ τοῦ υἱοῦ της καὶ τῆς νύμφης της μὲν πρῶτον τὴν εὐχήν της (καὶ) εἰς ὀνομαν προίκας: Ἀρχὴ τὸ σπίτ(ι) [][] τὸ ἀνώγ(ιν), ὅποι ἔχει ἀπὸ γονικόν της ὑπὸ ἀγωθεν τοῦ μαστρο Ἀντώνι τοῦ

30 γαμπροῦ τ(ης), ἀποθανόντα της νὰ μένει ἐδικόν τ(ος). ἀκόμ(ι) καὶ τὸ σπίτι τῆς Νικορέζας, ὅποιναι εἰς τὸν φόρον, καὶ αὐτὸν ἐδικόν τος. Τὰ ὅποια πράματα θέλουσ(ιν) τὰ παρόντ(α) μέροι νὰ γρικοῦνται καλλὰ κοντετζιονάδα, ἔτεις τοῦ ἐνὸς ὥσσαν καὶ τοῦ ἐτέρου, ζεκαθαρίζωνται· δτι ἡ μὲν οἰκονομήσι ὁ Θ(εὸς)ς καὶ κάμουν παιδία ἐκ τῆς σαρκός των εὐλογιτικὰ, νὰ τὰ ἔχουσιν αἰωνίως κληρονομικὸς· ἡ δὲ εἰς ἀλέως (καὶ) 35 τραβενιέρει θάνατος γλυγορώτερ(α) τῆς νύμφης | χωρὶς κληρονομία |, ὁ γαμπρὸς νὰ ἔχ(ει) χάρησμαν κατὰ τῆς ὥρας ἀπὸ τὰ καλλά της χωρὶς καμίαν κρίσι κρεβατοστρῶσιν ἐνα φουρνίδω κατὰ τὴν τάξιν τὴν ρωμαϊκὴν, ἡ δὲ τὰ ἐπίλιπα ὄλ(α) τῆς νύμφης, στεκώμ(ενα) σαλευώμ(ενα), νὰ στρέφουνται κατὰ τῆς ὥρας εἰς τοὺς πλαία πρόξημοις τῆς νύμφης, κατὰ τὸ δρδινε τοῦ τόπου· αὐτομοί(ως) καὶ ἡθελ(εν) τραβενιέρει 40 θάνατος τοῦ γαμπροῦ γλυγορώτ(ερα) χωρὶς κληρονομία, ἡ νύμφη να γαλδέρει τὰ πράμ(ατα) ὄλ(α) τοῦ γαμπροῦ, στάμπελ(ε) μόμπηλ(ε), εἰς ὄσον καιρὸν ἡθελ(εν) κρατεῖ τὴν τιμήν τ(ου)· τελειώνωνταις καὶ δὲν κρατῶνταις τὴν τιμήν τ(ου) βήσταλα πρεζέντ(ε) νὰ στρέφουνται τὰ πράματά του ὄλ(α) εἰς τοὺς πλαία πρόξημοις τοῦ γαμπροῦ. Ἡ δὲ ἡ συμφωνία τος μενέτω λισχυρὰ καὶ βευαία εἰς πέν(αν) (ὑπέρπυρα) 200, 45 τὰ ἡμυσι τῆς αὐθεντί(ας) καὶ τὰ ἡμυσι τῆς μερίδος, ὅποι στέργει, (καὶ) τὰ ἔξης· ἀκόμ(ι) ἡτι θέλουσι(ν) κοιστάρι ἀντάμα νὰ εἶναι εἰς τ(ὴν) μέσιν τος. Παρακαλοῦσιν καὶ ἀξιοπίστοις μαρτύροις, κύρ Δημήτρι(ον) Φερέτ(ον), μαστρο Μμανουὴλ Καλαβρὸς, μαστρο Ἰω(άννη) Παντζέρας. —

f. (θ) v + Ἐνονόματι Χ(ριστο)ῦ τοῦ ἀληθινοῦ Θ(εοῦ) ἡμῶν, ἀμήν, αφιμα', μηνὶ Ἀπριλί(ίω) θ'. Εἰς τὸ Μέσα Κάστρον τῆς Ναξί(ας), εἰς τὸ ἀρχοντικὸν τοῦ εὐγενεστάτου ἀρχού μισέρ Αντώνι Ντακορώνια υἱοῦ τοῦ ποτὲ μισέρ Μαρκουλή, παρόντ(α) ἐκεῖ τὰ δίο μέροι τὰ ὑποκάτωθεν γεγραμμ(ένα), τὸ ἔν μέρος ὁ Αντώνιος τοῦ Νικούλαρι μαζοὶ 5 μετήν συμβίαν του τὴν Τομαζήνα καὶ με τὸ παιδίν του τὴν Καλλήν, τὸ δὲ ἀλλον μέρος ὁ σερ Φραντζέσκος ὁ Γάτος, λέγωντας ὁ προρήθεις Αντώνιος τὸ πῶς ἔχει ἔναν ἀμπέλ(ην) ἀπὸ γονικόν του εἰς τὰ Πατρικὰ, σύμπλοιον τοῦ Κυριακοῦ Χωριανοῦ καὶ τῆς στράτας τῆς κουμούνας· εἰς τὸ ὄπιον ἀμπέλ(ην) μαρτυρὰ κατὰ τῆς ὥρας καὶ λέγει πῶς ἡ ἀρχόντησα τοῦ βηθέντος σερ Φραντζέσκου ἡ κερα Ζαμπία εἶναι ἀφεντότοπος, 10 κερὰ καὶ νικοκερὰ, ὅποι πέρνει τὸ ἔ[μον] | μυσόν της | ἀπο μέσα ἡν περπέτουω, ἡ δὲ ἡ παρτίκουλα τοῦ βηθέντος Αντωνίου φαίνεται καὶ εἶναι παροικομ(ένη) καὶ κρατιμ(ένη) να δίδει ἔνα μέτρον κρασὶν πᾶσσα χρόνον ἡν περπέτουω τῆς μητριάς του τῆς Κονταροὶς, καθὼς λέγει αὐτὸς. Τώρα δικ σοβετζιόν του ἐτέραν θέλει ὁ βηθέσις Αντώνιος καὶ παραδίδει τὸ παρὸν ἀμπέλ(ην) ὀλλον κατὰ πῶς ευρίσκεται, ἡγουν τοῦ βηθέντος

